

У 1983 р. Наталія Михайлівна захистила кандидатську дисертацію «Никоний и Нижнее Поднестровье в VI—IV вв. до н. э.», в основу якої були покладені результати багаторічних археологічних досліджень. Матеріали розкопок міста та некрополю дозволили всебічно проаналізувати матеріальну та духовну культуру населення Нижнього Подністров'я, уточнити хронологію існування Ніконія та встановити напрямки культурно-економічних зв'язків міста.

Не можна обминути увагою і науково-просвітницьку роботу Наталії Михайлівни: у 1960—1980-ті рр. вона була членом товариства «Знання», досі постійно готує виставки як в са-

мому музеї, так і за його межами. З науково-популярними лекціями, присвяченими актуальним проблемам історії та археології України, вона виступала перед колективами багатьох підприємства Одеси та Одеської області. За організацію тематичних виставок та багаторічну працю Наталію Михайлівну не раз відзначали та нагороджували почесними грамотами Міністерство культури України та Національної академії наук України.

Від всього серця вітаючи ювілярку, ми зичимо Наталії Михайлівні Секерській, шановній колезі та людині щедрої душі, нових творчих успіхів, здоров'я та довголіття!

СПІВРОБІТНИКИ МУЗЕЮ

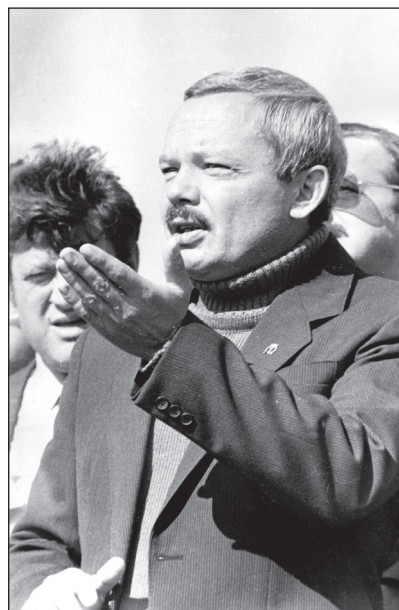
ДО 70-РІЧЧЯ СМИРНОВА ІГОРЯ ОЛЕКСАНДРОВИЧА

---

10 листопада 2016 р. кандидату історичних наук, доценту Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського Смирнову Ігорю Олександровичу виповнилося 70 років.

Народився І.О. Смирнов на території Польської народної республіки в місті Бялогард (Східна Померанія) у сім'ї військовослужбовця. Закінчив середню школу № 46 м. Миколаїв працював слюсарем-наладчиком на заводі «НИКОНД». У 1966 р. вступив до історичного факультету Одеського державного університету імені І.І. Мечникова, де став учнем провідного історика та нумізмата П.Й. Каришковського. Разом з Ігорем Олександровичем навчалися нині знані спеціалісти археології та історії: Г.М. Тощев, А.С. Островерхов, А.О. Добролюбський та ін.

Після закінчення університету Ігор Олександрович повертається до Миколаєва, де з 1971 р. впродовж двох років працює науковим співробітником Миколаївського краєзнавчого музею. А у 1972 р. вступає до аспірантури Інституту археології АН УРСР за спеціальністю «Антична археологія». Після аспірантури протягом кількох років він працює вчителем у школах Миколаєва, а у 1977 р. влаштовується на істо-

Екскурсія по Ольвійському городищу, 2000 р.

ричний факультет Миколаївського державного педагогічного інституту імені В.Г. Белінського, де проходить науково-педагогічний шлях від лаборанта до доцента кафедри всесвітньої історії та археології. І.О. Смирнов викладає кур-

Ольвія, 1980-ті рр.

си: археологія; археологія України; антична колонізація Північного Причорномор'я; номади Північно-Західного Причорномор'я доби середньовіччя. Багато сезонів він — незмінний керівник археологічних практик студентів історичного факультету на багатьох археологічних об'єктах Миколаївської обл.: Ольвія (Очаківський р-н); Дикий Сад (м. Миколаїв); о. Березань (Очаківський р-н), Очаків (м. Очаків), Велика Корениха I—III (м. Миколаїв); Сіверсів маяк (м. Миколаїв); Вікторівка I (Березанський р-н); замок «Леріче» (Очаківський р-н); курганні могильники (Первомайський, Жовтневий, Миколаївський, Очаківський, Новоодеський, Вознесенський р-ни) та ін. Він працював з плеядою визнаних українських археологів: Л.М. Славін, В.В. Лапін, А.В. Бураков, С.Д. Крижицький, А.С. Русяєва, Н.О. Лейпунська, В.В. Крапівіна, В.В. Крутілов, С.М. Беляєва, Ю.С. Гребенніков, О.В. Симоненко, К.В. Горбенко, І.О. Снитко.

Що стосується наукової діяльності Ігоря Олександровича Смирнова, то до його активу можна віднести 40 польових археологічних сезони, під час яких він пройшов шлях від простого робітника-школяра (Ольвія 1965 р.) до керівника ділянки Ольвійської експеди-

ції і керівника практики студентів. Він є автором понад 80 наукових і науково-методичних публікацій у галузі античної історії, археології Північно-Західного Причорномор'я та середньовічної номадистики Східної Європи.

У 1999 р. Ігор Олександрович захистив дисертацію на тему: «Кочове населення на південному заході України (кінець IX — перша половина XVII ст.)», у 2000 р. отримав вчену ступінь кандидата історичних наук і наукове звання доцента. У складі авторського колективу книжки «Миколаївщина: літопис історичних подій» став лауреатом обласної премії імені М.М. Аркаса в номінації «Історичні, етнографічні, археологічні дослідження, охорона культурної спадщини». У 2009 р. у співавторстві з А.О. Добролюбським випустив наукову монографію «Кочовики південно-західної України у X—XVII століттях». В 2015 р. співавтор навчального посібника «Історія рідного краю», визнаного кращим підручником Миколаївщини у 2015 р. З моменту започаткування наукового щоквартальника «ЕМІНАК» входить до редакційної колегії видання.

Щиро зичимо ювіляру міцного здоров'я, творчої наснаги та щедрого примноження наукового доробку.

КОЛЕГИ І ДРУЗИ